

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Viskari, K. (2019) Hitaasti kääntyvä laiva vai ketterästi operoiva drone. TAMKin johtoryhmäblogi, 27.3.2019.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkjohtoryhma/johtoryhma/hitaasti-kaantyyva-laiva-vai-ketterasti-feroiva-drone/>

Hitaasti kääntyvä laiva vai ketterästi operoiva drone

27.3.2019 — Arja Hautala

Niin muuttuu maailma, Eskoseni. Nummisuutareista elämään jäänyt lausahdus toteutuu edelleen joka päivä, kuten myös seuraava: ”Mikään ei ole niin pysyvää kuin muutos.”

Kun aiemmin puhuttiin muutoksen johtamisesta, on se ennemminkin normaalin olotilan hallintaa, kuin poikkeukseen reagointia. Korkeakoulutuksen kentässä kiihtyvä muutoksen nopeus kohtaa vastavoimana tutkintokoulutuksen pitkäjänteisyyden ja monivuotisen ”tuotannon” tuoman hitausmomentin. Opetussuunnitelman muutoksien tulokset näkyvät usean vuoden viiveellä, kun työelämä ympärillä jatkaa muutostaan.

Uusien osaamistarpeiden ennakointityö on noussut vahvasti esille niin paikallisissa kuin valtakunnallisissakin keskusteluissa. Digitalisaation, asiakaslähtöisyyden, tiedon ja uusien teknologioiden hyödyntämisen osaamistarpeet kattavat kaikki elinkeinoelämän sektorit, ja näiden uusien metataitojen sisällyttäminen oppimisen sisältöihin on välttämättömyys. Kuitenkin, tutkintokoulutuksen keinoin tarpeeseen vastaaminen tapahtuu hitaasti, joten jatkuvan oppimisen keinoin tuotettavaa uutta osaamista tarvitaan rinnalle. Tässä on korkeakouluilla sekä haaste että myös näytön paikka rakentaa uudenlaisia osaamisen lisäämisen tarjonnan malleja. Se tarkoittaa sisällöllisesti ja menetelmällisesti tarvelähtöisyydestä rakennettua tarjontaa, jossa oppimispalvelua tuotetaan parhaita osaajia hyödyntämällä.

Mistä osaaminen uusien osaamistarpeiden vaatimien palvelujen tuottamiseen sitten löytyy? Jotta näihin tarpeisiin pystytään ketterästi vastaamaan, on ensinnäkin katsottava laaja-alaisesti ulos- ja eteenpäin, noustava perinteisestä arkityöstä ylemmäs, jotta perspektiivi laajenee. Tarvesignaalien tunnistaminen ja niiden yhdistäminen paketoituiksi osaamiskokonaisuuksiksi hyödyntää korkeakoulujen oppimissuunnitteluosaamisia, mutta suunnittelun ja tarjolle laittamisen rytmi on paljon tiiviimpi kuin tutkintokoulutuksen kehittämisessä. Toinen yhtä merkittävä asia on se, mistä osaajat uuden osaamisen tuottamiseen löytyvät. Perinteisesti ajatellaan, että korkeakoulut tuottavat oppimisen palveluja (koulutusta) pitkälti omin voimin, mutta tämä ei välttämättä tulevaisuudessa riitä. Onkin tärkeää avata mahdollisuuksia ja kutsua mukaan sellaisia osaajia, jotka täydentävät korkeakoulun omaa osaamis pohjaa.

Jotta korkeakoulun oman henkilöstön osaaminen kehittyy ja elää ajassa, on tutkimus- ja kehittämistoiminnan kautta hankittava erityisesti sellaisia uusia osaamisia, jotka nähdään pysyvästi tarpeellisiksi, ja joihin voidaan rakentaa tulevia tutkintokoulutuksien osaamispolkuja, joita jälleen täydennetään kulloinkin ajankohtaisilla täsmäosaamisilla kumppaneiden avulla. Otsikkoon palaten voisikin ajatella, että tulevaisuuden korkeakoulu tarvitsee dronen kaltaisia välineitä nähdäkseen kauemmas ja ylempää, jotta itse laiva saisi sekä oikean suunnan että tietoa satamista, joissa kannattaa poiketa. Lisäksi tarvitaan myös ekologisesti ja ekonomisesti kestävää polttoainetta laivan liikkumiseen maailman koulutusmerillä.

Kirjoittaja: Kirsi Viskari, vararehtori